

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **Lapertas, a.s.**, se sídlem Vídeňská 183/124, Brno, zast. JUDr. Michalem Bortelem, advokátem se sídlem Mezírka 775/1, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018, č. j. 40518/18/5300-21444-700333, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 1. 2021, č. j. 30 Af 113/2018-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Předmětem projednávané věci je oprávněnost konkrétních nároků na odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za různá plnění.

I. Vymezení věci

[2] Po provedení daňové kontroly u žalobkyně za zdaňovací období srpen 2014 na dosud nevyměřenou daň jí Finanční úřad pro Jihomoravský kraj platebním výměrem na DPH ze dne 4. 1. 2017, č. j. 26158/17/3002-50526-706630, vyměřil nadměrný odpočet ve výši 16 110 Kč. Dle jeho názoru totiž žalobkyně neprokázala oprávněnost nároku na odpočet DPH, a to konkrétně u pořízení pohonných hmot, za investiční činnost při rekonstrukci a výstavbě objektů od dodavatele RENÉ ZIEMNIOK s.r.o. (dále jen „ZIEMNIOK“) a u pořízení motocyklu KTM 500 EXC/2014. Žalovaný k odvolání žalobkyně platební výměr potvrdil a odvolání zamítl.

[3] Krajský soud žalobkyní podanou žalobu taktéž zamítl, přičemž se ztotožnil se závěry správců daně.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností se třemi kasačními námitkami, na základě kterých požaduje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] V první námitce stěžovatelka napadá vyměření DPH u nákupu pohonných hmot. Dle jejího názoru byly knihy jízd, které pro prokázání nároku předložila, dostatečné. To, že neobsahují konkrétní detaily, jí nemůže být přičítáno k tíži. Zároveň má za to, že není povinna vést knihy jízd v takových detailech, jak požaduje správce daně. Drobná pochybení navíc poukazují na to, že údaje jsou skutečné a nikoliv smyšlené. Pochybnosti správce daně tak má za nesprávné. Z jejího pohledu dává větší smysl žádné evidence nevést a doufat, že si na ni správce daně „nezasedne“, přičemž má za to, že postup správce daně je likvidační.

[6] Druhá kasační námitka se týká plnění od dodavatele ZIEMNIOK. I v této části má za to, že správce daně po ní požaduje evidenci údajů, které není ze zákona povinna mít. V důsledku toho není možné, aby někdy unesla důkazní břemeno.

[7] Poslední, třetí, kasační námitka se věnuje nákupu motocyklu. Stěžovatelka uvádí, že jej zakoupila pro propagaci. Když tomuto účelu přestal sloužit, byl prodán. To považuje za jeho využití pro svoji ekonomickou činnost, a to bez ohledu na to, jestli s ním bylo ježděno či nikoliv. Stěžovatelka nemůže z objektivních důvodů prokázat záměr motocykl vystavit a prodat v rámci své ekonomické činnosti.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření poukazuje na to, že kasační stížnost je „pokračující lamentací“ stěžovatelky nad jeho závěry. U první námitky odkazuje na svá dřívější vyjádření s tím, že ve výzvě k prokázání skutečností označil a prokázal existenci okolností, které vedly ke vzniku pochybností. Předložené knihy jízd obsahovaly zásadní rozpory. Zároveň správci daně zvolili racionální postup k dosažení správy daní a nešlo o nepřiměřené (či účelové) zatížení stěžovatelky. Ke druhé námitce uvádí, že ze žádného z předložených dokladů není zřejmý konkrétní rozsah poskytnutých prací a jejich využití pro ekonomickou činnost stěžovatelky. Ve vyjádření ke třetí námitce pak poukazuje na to, že tvrzení stěžovatelky jsou pouze spekulacemi. Kasační stížnost proto navrhuje zamítnout.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti, namítaných důvodů, včetně důvodů, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[10] Kasační stížnost není důvodná.

III.a K prokázání uskutečnění cest

[11] V této kasační námitce stěžovatelka uvádí, že požadavky správce daně na vedení knihy jízd byly excesivní a jeho postup považuje za účelový a likvidační. Tato námitka není důvodná.

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud zde předesílá, že s obdobnou námitkou, vztahující se k jiným zdaňovacím obdobím stěžovatelky, se vypořádal již dříve (rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2021, č. j. 8 Afs 313/2019-35, odst. [12] a [13]; rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2021, č. j. 3 Afs 441/2019-58, odst. [17] a [18]; rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2023, č. j. 8 Afs 53/2021-37, odst. [14] a [15]). V projednávaném případě přitom neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlit.

[13] Jak již uvedl krajský soud (bod 14. napadeného rozsudku), údaje uvedené v knize jízd byly zcela obecné (datum a čas, ujeté kilometry, trasa byla vymezena jen názvy měst – např. z Brna do Brna apod., důvod cesty byl vymezen obecně jako „kontrola nemovitostí“, „údržba budovy“, „návštěva právníka“, „návštěva daňového poradce“ bez vazby na konkrétní osobu či nemovitost umožňující jejich bližší identifikaci). Takový rozsah údajů ovšem znemožňuje správci daně jakkoliv blíže ověřit všechna tvrzení stěžovatelky. Dlužno dodat, že nic stěžovatelce nebránilo vyvrátit pochybnosti správce daně jiným způsobem, což ovšem neučinila. Vedení průkazných knih jízd představuje pouze jednu z možností prokázání oprávněnosti nároku na odpočet DPH, tj. že pořízené pohonné hmoty od dodavatele stěžovatelka využila výhradně pro svou ekonomickou činnost spočívající ve správě nemovitostí a nikoliv pro jiné účely.

[14] Nejvyšší správní soud zároveň dodává, že ani v tomto případě neshledal postup správce daně jakkoliv účelový (totožně srov. citovaný rozsudek NSS č. j. 8 Afs 53/2021-37, odst. [16]).

III.b K plnění od dodavatele ZIEMNIOK a povinnosti vést evidenci

[15] Ve druhé kasační námitce stěžovatelka uvádí, že správce daně svým postupem při prokazování plnění od dodavatele ZIEMNIOK požaduje excesivní vedení údajů, pro což není v zákoně opora. Ani tato námitka není důvodná.

[16] Kasační soud připomíná, že pro uplatnění nároku na odpočet DPH musí daňový subjekt podle § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), tvrdit, že přijal zdanitelné plnění a že toto následně použil pro uskutečňování své ekonomické činnosti. Nicméně nejde pouze o záležitost dokladovou (rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2008, č. j. 9 Afs 30/2008-86). Je totiž nutné respektovat i soulad skutečného stavu se stavem formálněprávním. Nárok na odpočet daně totiž nemá základ ve formálním dokladu, ale v existenci zdanitelného plnění (viz rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2006, č. j. 2 Afs 7/2006-107). Předpokladem pro uznání nároku na odpočet daně tak je faktické uskutečnění daňovým subjektem deklarovaného plnění mezi dodavatelem a daňovým subjektem.

[17] Z uvedeného vyplývá, že pro uplatnění odpočtu DPH je nutné tvrdit a doložit splnění zákonných podmínek. Není tak pravdou, že by požadované údaje byly excesivní, jelikož správce daně pouze v souladu se zákonem požaduje doložení splnění podmínek. K tomu lze dodat, že prokázání uskutečnění určitých platebních transakcí mezi dodavatelem a stěžovatelkou (viz bod 16. napadeného rozsudku) ještě neosvědčuje, že plnění bylo poskytnuto, ani to, že výdaj byl v souvislosti s ekonomickou činností (rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Afs 14/2012-61, bod 44).

III.c K pořízení motocyklu a jeho souvislosti s ekonomickou činností

[18] V poslední kasační námitce, týkající se pořízení a využití motocyklu KTM 500 EXC/2014, stěžovatelka namítá, že motocykl využila ke své propagaci a následnému prodeji, což je určitě v souladu s její ekonomickou činností. Ani tato námitka není důvodná.

[19] V tomto ohledu kasační soud uvádí, že plátce DPH je oprávněn k odpočtu u přijatého plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování plnění vymezených v § 72 odst. 1 zákona o DPH. Pokud správci daně vzniknou pochybnosti o správnosti předložených daňových dokladů, musí daňový subjekt prokázat nárok na odpočet daně jinak (např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2011, č. j. 8 Afs 5/2011-130, body 40. a 41.; nebo rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2019, č. j. 5 Afs 126/2017-43, odst. [21] a [22]).

[20] Na tomto základě se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s hodnocením krajského soudu (bod 18. napadeného rozsudku), dle kterého stěžovatelka neunesla své důkazní břemeno po vyjádření pochybností správce daně. Stěžovatelka nikterak neprokázala, že motocykl využila ve své ekonomické činnosti, a proto správce daně správně nepřiznal nárok na odpočet DPH. Proti tomu ostatně stěžovatelka namítá jenom to, že je bez vlastního zavinění ve stavu důkazní nouze. Tomu kasační soud nepřisvědčuje, protože využití motocyklu k reklamním účelům zcela jistě mohla zdokumentovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu